

ACC. N:R M. 9067:1-8

Landskap: Småland

Upptecknat av: K. J. Nilsson

Härad: Östra

Adress: Marianhelund

Socken: Knäkshult

Berättat av: Egna minnen

Uppteckningsår: 1943

Född år 1865 i Knäkshult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minne och Säger om Sigge Krista
i Knäkshults Socken.

ACC. N:R M. 9067 /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En sägen om Siggehisten
i Kårkshults socken Östra härad.
I denna denna socken fins en gård
med namnet Osk. I hemman om 309
hundra tunnland, efter gammal mät-
ning. Hagaracken är delad i två
skäp och kallas därför Kårhagen och
Oskhagen, i Oskhagen som är längst ute
från gården fins en urgamal berg-
gröta som fått namnet Siggehisten
dessa att den varit bebod av ett
Björnsband vars höding hette Sigge
Sägen är att det varit på Nils Sables
tiden Brätten är uppmätt till 11 alnar
lång två alnar bred och 5 alnar djup
min farfar Nikolaus Hagman som skall
hava mätt upp den någon gång på
1860 talet berättade min fader Nils Jahan

1000

Rövarbandet skulle någon gång
höra en kyrkohande som var på väg
till Kråkskults kyrka från småkyrkan
Karlstorp. Ett par kilometer från Sigge-
kåsta är en gård som heter Stålarp
i Karlstorp socken, denne gård har en
stor slåtareng som går nästan ner
till Stals ochage der. Siggekåsta är
belägen någon gång där ånagen var
slädd så släptes korna dit på bete.

En eftermiddag skulle en flicka från
gården gå dit å mjölka korna, då hon
som bäst höll på så kom det två
okända personer å ville tillägna sig mjöl-
ken men hon ville ej lemna den, då
tog den den å befalde henne att följa
med dem men hon avskade hos mästern
men under hot å lösets förlust följa med.

Hon blev på detta sätt bortrövad i
fjörd till gråtlan Siggekista och från därifrån
om några år så tog dom henne med
ut en natt på en stöldkup, för att hjäl-
pa dem bära, var dom nu var minns
jag ej platsen om det var på den
gården der hon togs eller då va i
Långgården Wimmerup, der tog dom
en säck örter dessa fick hon i uppdrag
att bära men under sträng bevakning
men kvinnans list går över manns
förstånd, hon försökte med detsamma
att med ena handen bak kirka en
hål på säcken så att hon spilde
örter efter sig så fort hon gick
huru till gråtlan, på så sätt blev
gråtlan upptäckt och även råvarubandets
mäste der dom fångades, då hadde pögon varit
fången i 13 år.

ACC. N:R M. 9067:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Under denna tid hadde hon fött ett eller flera barn det vet ej sägen, dessa hadde sigge avlivat i en liten sjö som är belägen någon kilometer från gråtten och gravt ner dem i mossen nere om sjön, Sjön heter Gosjö, och är belägen mellan två höga berg i öster i väster. Berget har två lodräta sidor ner i sjön. I norra ändan hadde minne föräldrar sin slätarhär som kallades för Ekkrata, i södra ändan av sjön hade husbonden ett slätar här som kaldes för Gosjöhultet. De först ären på 1860 talet gick min farfar till sin äng i något arbete, antingen slå eller laga jändergården, det var tidigt en morgon straxt efter soluppgången, då fick han höra något spädbarn gråta ute vid Sjökanter.

Da han kom hem talade han om att
han hört Siggeliste barn gräta vid Gosjö
altså en välrad, det var alltså Gänka
fyra eller fem år innan jag föddes.
Med samma tid fanns det en torpare
-pojke som hette Frans Oskar Effert, hans
älder minns jag ej men han var född i
midiet av 1850. talet på ett torp som hette
Flögetid tillhörande obal. ej långt från
denne Gosjö, han hadde en söndag gått
ner till sjön för att spömeta, men fick
inget napp, som han stod så fick han
höra ett gnimmor skatt, han blev både
rädd och arg, och lättade upp åt det
västra berget, der stod en gnimmogestalt
efter skattet så bad han henne skratta
i hälsire, hon flög då som på vinga rakt
ut i sjön så att all vattnet kom i rörelse.

ACC. N.R. M. 9067:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Oskar Effert berättade om sitt ^{spö}met i
i släktet och sprang för bismarck
livet hem från Gasjö, och vågade sig
sedan gå dit ensam. Det kallades om
att flera personer sett bäggelsteflickan
eller sjöjungfrun, så berättade vi för
då jag var barn, han dog 1919. 82 år
gammal och själv är jag nu 76.
Då jag var pojke var jag ofta vid
Gasjö å metade tj som sagt så hadde
vi varit slataräng istill sjökonten, men
jag hörde aldrig något vid nämnda sjö
ifrån 1877 så kom det en präst till
Mälarp tj gården var prästboställe,
och är det ännu (det var från denna
gård som pigan blev bortförd) denna
präst hette Johan Florén Lindell. Han
var inträskad för fiske, så han lät

bestårna sig en eka eller båt och började att fiska i Gosjö, ty sjön är bekämd endast två a tre kilometer från Mälarup, det sadet att han hade god fisketur i sjön, annars hadde alla ötte der, om sadet det att det blev tur der för att han var Präst och Guds tjänare och kunde hjälpa om vattret, och ta bort Sjöflöcken som så många hadde sett a hört berättas om. Sedan har det varit fisketur i Gosjö, om han någon gång såg Sjöflöcken a jordfäste honom är fullkomligt obekant.

Det gick också förut en sägen om sjön att om dom offrade en slant i sjön a bad om lov att få fiska, så fick dom fisk om som försökte ty sjön är ganska fiskrik fast han är liten.

ACC. N.R. M. 9067:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

År 1880 konfirmerades jag för denna
Präst.

Stidsommardagen 1883. var jag med
å drog upp tre vapnet som var med-
komma i Siggehistegråtten, det är smått
oförklarligt hur den kunnat komma
ner på det djupet, och då ingen
ingång fins utom från luften, och der-
till stå alla med hundra åt samma
samma håll å ej utrymme att kunna
vända sig, det såg ut som att en
troldoms makt hade lyftat ner dem.

Sedan överlädes gråtten med stock-
ar av grov skog, men nu är det
för länge tider uppmärksammat.

Så är sågens om Siggehista och Gasjö
från min å minna förfäders tid
att förändras men Sjöar å gråtten är sig
amma lik.